

1. **MULICA** (15) *sb f*

mulica (14), **molica** (1); mulica : molica *FalZioł* (2 : 1).

sg N mulica (9). ◇ *G* mulice (1). ◇ *D* mulicy (1). ◇ *A* mulicę (1). ◇ *pl N* mulice (2). ◇ *D* mulic(o)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Samica mula, czyli mieszaniec międzygatunkowy klaczy konia z ogierem osła; mula Murm, Mymer¹, Mącz, Calep, Cn (15) : Mulicá kiedy vtyłá/ Táko się w łobie buciłá BierEz K2v, K2v; Murm 39; Mymer¹ 27; Mulus. Muł. Albo Molicza. TO zwierzę z Osła á z Kobyły fie poczýná y rodzi/ przeto też zawŕze ieft niepłodne FalZioł IV 12d, +7a, IV 12d; y rzekł [Dawid] [...] weźmicie s łobą sług Pána wálzego/ á wložcie Sálomoná ná Mulicę krolewká moię BielKron 74; powiedzyeli posłowi Dáryufowemu/ iż w ten czás damy iemu Bábilon gdy Mulicá vrodzi źrzebię (bo Mulice nie rodzą iedno Oslice) tedy fie tráfiło iż Zopirynowa Mulicá vrodziła źrzebię. BielKron 116, 84v; Mącz 236d; Calep 679b.

W połączeniu szeregowym (1): Veterina animalia, Bydłétá których ku robocie vzywáją yáko konie/ osły/ wielbłądy, muły/ mulice którzi ná grzbiecie burdy á brzemioná nośzą. Mącz 491b.

[Przysłowie: Oto iáwna rzecz/ że fie lyn Boży z Bogiem za iedne⁸⁰ nieliczy/ ále za dwu. Rzekną: Dwie ofobie/ ale iftność iedná. Odpowiedam: Vkaźcież to w piśmie vwierzimy wam: Lecż rychlej fie mulicá (iáko Lćinicy [!] mowią) óźrzebi. *BudArt C5v.*]

AKtt